

Nr 266.

Av herrar **Lindgren** och **Eriksson** i Västbro, om sänkning av tullen å skördegarn.

Jämlikt en anvisning i den av generaltullstyrelsen utfärdade varuförteckningen till tulltaxan skall s. k. skördegarn tullbehandlas efter någon av rubrikerna 426—428. Då sådant garn icke plägar vara finare än nr 25 engelsk numrering, blir detsamma i regel hänförligt till rubrik 426, med tull av 20 öre pr kg. I varuförteckningen beskrives garnet såsom ett enkelt garn av rysk hampa eller manillahampa, som i motsats till s. k. kabelgarn är polerat och i allmänhet väger mindre än 330 gr. för 100 m.

Denna tullsats synes felaktigt beräknad i förhållande till tullen å annat jämförligt garn, vilket bland annat framgår därav att om flera skördegarn sammanslås, så att de få formen av tågvirke, kommer tullen att utgå med endast 10 öre pr kg. Därtill kommer, att tullen är orimligt hög i jämförelse med andra repvaror och särskilt i betraktande av att skördegarn kan användas allenast en gång, då det i skördemaskin avklippes i småbitar och därefter blir så gott som värdelöst.

Denna tull å skördegarn betungar i hög grad jordbruket. Enligt en på föranstaltande av tull- och traktatkommittén verkställd undersökning angående jordbrukets belastning genom industritullarne, vilken undersökning offentliggjorts som Bilaga VIII till kommitténs betänkande, uppgick under åren 1920—22 den årliga förbrukningen av skördegarn till 287 kg. vid storbruk och 263 kg. vid bondebruk i södra Sverige samt till 133 kg. vid storbruk och 43 kg. vid bondebruk i mellersta Sverige, allt pr 100 hektar jordbruksjord.

Den tullbelastning, som genom ovannämnda tull å bindgarn åsamkas jordbruket, uppgår följaktligen till resp. kr. 57: 40, 52: 60, 26: 60 och 8: 60 pr 100 hektar jordbruksjord, och medför sålunda en avsevärd fördyring av en av jordbrukets viktigare förnödenheter. Försäljningspriset till förbrukare är för närvarande kr. 1: 37 pr kg.

Något viktigare industriellt intresse tillgodoser ej tullen å skördegarn. Sådant tillverkas inom landet huvudsakligast vid en fabrik med nästan uteslutande utländskt kapital. Dessutom tillverkas skördegarn i mindre skala vid ett par andra bindgarnsfabriker.

Den sammanlagda tillverkningen inom landet uppgår till c:a 4,000 ton, varav något över 1,000 ton exporteras. Angående importens storlek kunna

inga säkra uppgifter erhållas, alldenstund skördegar i handelsstatistiken redovisats under samma rubriker som en del andra garnsorter.

För den inhemska tillverkningen av skördegar torde en nedsättning av tullen från 20 till 10 öre pr kg. icke komma att medföra någon avsevärdare olägenhet, sedan bindgarnsfabrikerna under en följd av år kunnat tillgodogöra sig det höga tullskyddet och därunder utveckla sig så, att de icke allenast kunna tillgodose hela landets behov av skördegar, utan därutöver bedriva en avsevärd export. Däremot skulle en dylik nedsättning bereda en icke obetydlig lättnad för den stora mängd jordbrukare, som äro hänvisade till att begagna skördegar för sädens bärgning.

På grund av vad sålunda anförts få vi hemställa,

att riksdagen behagade besluta,

att tulltaxerubriken nr 434 måtte erhålla följande ändrade lydelse:

»Tågvirke och linor som bind- och segelgarn:
icke flätade, även med inlägg av järntråd, med en diameter:

av mer än 15 mm., ävensom kabel- och skördegar

1 kg 10 öre.»

Stockholm den 20 januari 1926.

And. Lindgren.

E. G. Eriksson.